

Januš Golec:

Zloraba cerkvenega petja

(Konac)

Razkrinkani in prijeti

Od bizeljskega gospoda sprožena zveza med omamljivim petjem in žeparji se je izkazala na večer na praznik Marijinega rojstva pravilna.

Trije orožniki so se oblekli civilno. Prežali so tako dolgo na vse dohode z Gor, dokler se ni pojavil na večer celokupni pevski zbor z nahrbtniki. Pevci so krenili k Logarju v št. Petru v krčmo, naročili večerjo in se obnašali, kakor bi se jim prav nikamor ne mudilo.

Večerjali so zunaj pod milim nebom, a niti eden ni odložil nahrbtnika.

Stražmojster se je odločil za napoved aretacije že iz jeze, ker je bil sam za žandarja sramotno okraden, dasi se možakarji niso obnašali sumljivo in niso dajali nobenega vidnega povoda za krivdo.

Iznenada je zadelo mirno kramljajoče tujce žandarsko povelje:

»V imenu zakona ste aretirani in pojdite z nami!«

Če bi se bil lotil aretacije en orožnik, bi bili ušli vsi ali vsaj trije. V očigled štirim nastavljenim bajonetom pa so se tudi pevci prestrašili, odrekal jim je pogum za pobeg, predali so se in sledili žandarjem, ki so jih vzeli v štirikot in korakali na žandarsko postajo.

Popevači so se čutili pred morebitnim razkrinkanjem tako varne, da so imeli romarjem pokradene ure v nahrbtnikih med razno vlomilsko ropotijo, izmaknjen staroavstrijski papirnat denar lepo razdeljen na štiri dele v listnicah vsak v svojem žepu na suknjiču.

Žandarji so znali takoj, da imajo po bistrournosti in zaslugi g. bizeljskega v rokah kar štiri kolovodje procesije, katero so tvorili najbolj pretkani žeparji in žeparice nekje od madžarske meje, od koder so se rekrutirali v prejšnjih časih najboljše organizirani in izvežbani žepni tatovi, kateri so obiskovali ter vznemirjali štajerska sejmišča in božja pota.

Lopovske pevce so skrbno vklebili in jih predali sodišču, ki pa ni iztisnilo iz prijetih niti enega imena številnih sokrivcev.

*

Zadeva z zasačenimi glavarji žeparske organizacije bi se bila zavlekla ter bi bila pojasnila marsikatero tatvino in razkrinkala bogznaj koliko poma-gačev, da ni padla v prevratni čas.

Tatinske kolovodje so odgnali iz Kozjega v Celje, kjer so bili obsojeni po kratkem postopanju. Odvzete ure in papirnat denar sta najbrž zapadla sodišču, ker so tedaj podili najvažnejši dogodki eden drugega in je radi tega pozabil z denarjem založeni narod, kako so nastopili na znameniti svetogorski božji poti žeparski glavarji od madžarske meje v vlogi najboljših cerkvenih pevcev.

*

„Palica iz torbe!“

(Pravljica)

Neki oče je imel tri sinove. Najstarejši, ki je bil mizar, je imel čudežno mizo, ki se je na povelje pogrnila z najboljšimi jedili. Drugi brat, mlinar, je imel osla, ki so mu padali cekini iz gobca, kadar je hotel. Najmlajši je bil strugar in je imel palico, ki je neusmiljeno mlatila, če ji je gospodar zapovedal.

Bratje so živeli v miru in zadovoljstvu. Sčasoma pa so se začeli dolgočasiti in jih niti njihove čudežne stvari niso mogle razvedriti.

Nekega dne reče mizar:

»Vesta kaj, brata? Jaz grem po svetu iskat nevesto. Ko jo pripeljem domov, bo pri nas bolj veselo

in prijetno. S svojo čarodejno miznico bom gotovo našel imenitno nevesto.«

Vzel je mizo na ramo in se podal na pot. Kmalu je prišel na neko veliko posestvo, kjer je videl lepo gospodično, ki je bila oblečena v zeleno žametno obleko in je jezdila krasnega belca.

»Hej, to bi bila nevesta zame!« je vzkliknil mizar in takoj povprašal kmeta, ki je delal na bližnji njivi, kdo je ta gospodična. Kmet je odvrnil:

»To je bogata, plemenita gospodična Bicibanci.«

Mizarček se je skoraj sesedel od spoštovanja, ko je slišal tako odlično ime. Takoj si je oblekel najlepšo obleko in se podal pred gospodično Bicibanci.

»Jaz sem samo mizar,« je začel, »pač pa je ta mizica čarobna in je moja last. Ako boste postali moja žena, bom zelo ponosen in vesel.«

»Kaj pa zna tvoja čarobna mizica?« ga je vprašala gospodična prezirljivo.

»Ona se more vsak hip pogrnuti in napolniti z najboljšimi jedili, ki si jih kdo zaželi.«

»To bi bilo nekaj imenitnega!« si je mislila gospodična, ki je bila samo na videz bogata in se je zato oblačila lepo, da bi ujela bogatega ženina. Mizar tega seveda ni vedel. Pokazati je hotel, kaj vse nudi njegova mizica.

»Mizica, pogrni se!« je ukazal.

Mizica je bila bolj pametna ko on. Pogrnila se je, toda o dobrih jedilih ni bilo ne duha ne sluha. Pokrita je bila s prtom iz slabega platna, na njej pa so stali: vrč z vodo, krožnik s kosom črnega kruha in solnica s soljo.

»To naj bo imenitna pojedina!« je jezno zavpila gospodična Bicibanci. »Marš ven!«

Mizar je hitro pograbil mizico in zbežal. Spotoma si je mislil:

»To bi bila slaba ž Ljuba mizica, rešila si me, hvala ti!«

(Konac prihodnjib)

Nov redilni prašek za prašiče

Vsak kmetovalc si s Redinom hitro in z malimi stroški zredi svoje prašiče. Za 1 prašiča zadostuje samo 1 zavitek za 6 dni. Poštnina povzete za 1, 2, 3 ali 4 zavitke 6 dni, od 5 zavitkov naprej 12 dni.

MOSTIN

Moštna esenca Mostina za izdelovanje prvovrstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov stane 20 dni. Poštnina povzete za 1 ali 2 steklenica 16 dni.

Za boljše izrabljanje poštne priporočamo, da naroči eden za več sosedov skupaj. 109

Prašek za pitanje goveje živine. Pospešuje močno rast in hitro zdebelenje govedin in telet. Veliki zavitek stane 10 dni. Poštnina povzete za 1 zavitek 6 dni, za več zavitkov 12 dni.

Prašek za pomnožitev in izboljšanje mleka pri kravah ter izvrstno hranilno in redilno sredstvo. 1 zavitek stane 10 dni. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 dni, od 3 zavitkov naprej 12 dni.

Konjin povečava pri konjih apetit, jih vzdržuje sveže in bistre ter preprečuje najpogostejše konjske bolezni, posebno katar, 1 zavitek stane 10 dni. Poštnina povzete za 1 ali 2 zavitka 6 dni, od 3 zavitkov naprej 12 dni.

Pravi Redin, Govedin, Mieklin, Konjin ter Mostin se dobi samo v zavitihih z gornjimi silkanami in ga prodaja samo

Drogerija KANC, Maribor, Slovenska ulica

Zaloga v Celju: Lojbnec Karel, Kralja Petra cesta št. 17.